शरस्तंबेसमुद्भूतंवेदशास्त्रार्थपारगं ॥ अधिजग्मुश्चकुरवोधनुर्वेदंकृपात्तुते ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिभीमप्रत्यागमनेऊनत्रिंशदधिकशततमोध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजयउवाच कृपस्यापिममब्रह्मन्संभवंवक्तुमर्हसि ॥ शरस्तंबात्कथंजज्ञेकथंवाऽस्त्राण्यवाप्तवान् ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच महर्षेर्गौतमस्यासीच्छरद्वान्नामगौतमः ॥ पुत्रःकिलमहाराजजातःसहशरैर्विभो ॥ २ ॥ नतस्यवेदाध्ययनेतथाबुद्धिरजायत ॥ यथास्यबुद्धिरभवद्धनुर्वेदेपरंतप ॥ ३ ॥ अधिजग्मुर्यथावेदांस्तपसाब्रह्मचारिणः ॥ तथासतपसोपेतःसर्वाण्यस्त्राण्यवापह ॥ ४ ॥ धनुर्वेदपरत्वाच्चतपसाविपुलेनच ॥ भृशंसंतापयामासदेवराजंसगौतमः ॥ ५ ॥ ततोजानपदींनामदेवकन्यांसुरेश्वरः ॥ प्राहिणोत्तपसोविघ्नंकुरुतस्येतिकौरव ॥ ॥ ६ ॥ साहिगत्वाश्रमंतस्यरमणीयंशरद्वतः ॥ धनुर्बाणधरंबालालोभयामासगौतमं ॥ ७ ॥ तामेकवसनांदृष्ट्वागौतमोऽप्सरसंवने ॥ लोकेऽप्रतिमसंस्थानांप्रोत्फुल्लनयनोऽभवत् ॥ ८ ॥ धनुश्चहिशरास्तस्यकराभ्यामपतन्भुवि ॥ वेपथुश्चापितांदृष्ट्वाशरीरेसमजायत ॥ ९ ॥ सतुज्ञानगरीयस्त्वात्तपसश्चसमर्थनात् ॥ अवतस्थेमहाप्राज्ञोधैर्येणपरमेणह ॥ १० ॥ यस्तस्यसहसाराजन्विकारःसमदृश्यत ॥ तेनसुस्रावरेतोऽस्यसचतन्नान्वबुध्यत ॥ ११ ॥ धनुश्चसशरंत्यक्त्वातथाकृष्णाजिनानिच ॥ सविहायाश्रमंतंचतांचैवाप्सरसंमुनिः ॥ १२ ॥ जगामरेतस्तत्तस्यशरस्तंबेपपातच ॥ शरस्तंबेचपतितंद्विधातदभवन्नृप ॥ १३ ॥ तस्याथमिथुनंजज्ञेगौतमस्यशरद्वतः ॥ मृगयांचरतोराज्ञःशांतनोस्तुयदृच्छया ॥ १४ ॥ कश्चित्सेनाचरोरण्येमिथुनंतदपश्यत ॥ धनुश्चसशरंदृष्ट्वातथाकृष्णाजिनानिच ॥ १५ ॥ ज्ञात्वाद्विजस्यचापत्येधनुर्वेदांतगस्यह ॥ सराज्ञेदर्शयामासमिथुनंसशरंधनुः ॥ १६ ॥ सतदादायमिथुनंराजाचकृपयान्वितः ॥ आजगामगृहानेवममपुत्राविति ब्रुवन् ॥ १७ ॥ ततःसंवर्धयामाससंस्कारैश्चाप्ययोजयत् ॥ प्रातिपेयोनरश्रेष्ठोमिथुनंगौतमस्यतत् ॥ १८ ॥ गौतमोऽपिततोऽभ्येत्यधनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ कृपयायन्मयाबालाविमौसंवर्धिताविति ॥ १९ ॥

टामाहाध्यायाभ्यां कृपस्यापीत्यादिना ॥ १ ॥ शरद्वान्नामतः गौतमोगोत्रतःशरैःसहजातःशराएववास्यबंधुवत्प्रियाइत्यर्थः ॥ २ ॥ तदेवाह नतस्येत्यादिना ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ समर्थनात्सामर्थ्यात् समन्वयादितिपाठांतरं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पुत्रीचपुत्रश्चपुत्रौ ॥ १७ ॥ प्रातिपेयःप्रतीपपुत्रः ॥ १८ ॥ १९ ॥

Digitized by Google